

specteres. Dernæst har man meent, at naar Andre vilde benytte det Vand, som blev tilovers, skulde der gjennem Landvæsenscommissionen finde en Regulering Sted. Man har ikke forudsat, at denne Bestemmelse skulde medføre nogen som helst Forandring i de allerede bestaaende Flodemaal, som begrænse den Hvide, hvortil Mølleren maa stemme sit Vand op, og Bestemmelsen i Nr. 2 vil altsaa ikke give nogen Ret til at bruge Vand, før der er mere Vand, end der kræves til at bringe Vandstanden op til det allerede bestaaende Flodemaal. Årsagen til, at man har fastsat, at der skal sættes Mærker i saa Henseende, er den, at naar man sætter Diet, ikke paa Udlobene fra Møllen, eller de Udlob, som efter den sædvanlige Udtryksmaade ligge nedenfor et Bærk, men derimod paa hvad der ligger ovenfor et Bærk, saa vil det i Almindelighed være Tilfældet, at et Mærke, der sættes højere op i Vandløbet, nærmere kunde bestemme hvad der hører til for at faae det Fornødne til Flodemaalet, medens selve Flodemaalet, der i Almindelighed er anbragt i Nærheden af Vandværket, ikke altid vil være tilstrækkeligt til at vise, naar Andre kunne bruge det Vand, som nedenfor kan bringe Hviden op over Flodemaalet. Der til maa, som sagt, et Mærke, som staaer højere oppe i Vandløbet, og det er et saadant Mærkes Anbringelse, vi have troet, der kunde være Anledning til at tage Bestemmelse om i den nye § 14, i det den bestaaende Lovgivning kun omtaler de Flodemaal, som sættes ned ved selve Møllen. Den Tanke, som den ærede sidste Taler har anset for aldeles berettiget, er altsaa det eneste Indhold, vi have

søgt at lægge ind i dette Nr. 2; om Redactionen kunde forandres saaledes, at Bestemmelsen blev mere tydelig, er Noget, som vil komme under Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling.

Tscherning: Man maa ved alle Bestemmelser; Vandvæsenet angaaende, gaae ud fra, at Vandet staaer i Niveau; det er den naturlige Lov, det er Rettefnoeren. Saasnart man lader en Strøm begynde at løbe ud fra en Beholdning, indtræder der i en vis Grad en skraa Flade, saa at Vandet synker nær ved Udstrømningen og der afløber noget stærkere end fjernere borte. Da imidlertid Møllerenes Diist beroer paa Vandstanden i Nærheden af hans Mølle, saa vil det Flodemaal, som staaer der, naturligtvis ikke nedenfor, men ovenfor Møllen, være en berettiget Angiver for, hvor høit han har Lov at holde Vandet, og det Videste, hvortil man kan komme ved Undersøgelsen, er at kræve alle Sluser lukkede, for da at undersøge den Vandstand, som saa findes ved hans Flodemaal, og denne Vandstand maa da antages for god og gyldig. Man kan ogsaa godt sætte Vandmærker højere oppe, men de maae da sættes under samme Betingelse, de maae nivelleres fuldstændigt ud fra det Sted, hvor den oprindelige Regulering har fundet Sted, og der vil da heller ikke være nogen Forskiel tilstede. Jeg troer, det foreligger aldeles simpelt, der kan ikke være nogen Vanskelighed; er der Flodemærker, maae de bestjærme hele den Vandbeholdning, hvorom der er Spørgsmaal. (Bregendahl: Ja, det er ganske rigtigt!).